

Kleding die een eigen leven leidt

Otje van der Lelij

Broek in Waterland * „Al van jongs af aan wil ik kunstenaar worden, ik was als kind altijd aan het schilderen”, zegt Esra Copur. „Laatst vond ik een boekje terug van de basisschool waarin ik had geschreven: 'Ik ga later naar de kunstacademie'. Mijn liefde voor mode kwam iets later. Toen ik op een expositie was van modeontwerper Jean Paul Gaultier in de Kunsthof in Rotterdam, wist ik het zeker: dit is wat ik wil. Mijn eerste collectie is een feit. Ik heb nachtenlang moeten doorwerken, maar het was zo de moeite waard.”

Je kleding is herkenbaar en vervreemdend tegelijk. De pyjama's die je hebt ontworpen, zijn uit hun verband getrokken. Een been lijkt te groeien, een arm te krimpen, het torso te vervor-

men. Waarom heb je hiervoor gekozen?

„Ik wilde iets doen met dromen. Het fascineert me dat ik op mijn leeftijd nog steeds slaapwandelen, dat mijn lichaam 's nachts een eigen leven leidt waar ik niks van weet. Ook voel ik me vaak uit proportie als ik uit een droom wakker word. Die ervaringen wilde ik beeldend maken. Vandaar ook de pyjama waarmee ik ben gaan spelen. De zakken zijn vervormd, de knopen vergroot, de mouwen en broekspijpen uit balans. De pyjama lijkt een eigen leven te leiden, net als mijn lichaam terwijl ik slaap.”

Dat maakt het heel persoonlijk.

„Ja, dat wilde ik ook. Ik heb het dichtbij mezelf gehouden, maar me ook laten inspireren door kun-

Esra Copur in haar atelier.

FOTO ELLA TILGENKAMP

stenaars Dali en Yayoi Kusama. Kusama lijdt aan hallucinaties en dit stopt ze in haar werk dat voornamelijk bestaat uit stippels en spiegels. Kijkend naar haar kunst krijg je het gevoel te hallucineren en te verdwijnen in een oneindige wereld. Dali toont zijn dromen. Zijn schilderijen zijn herkenbaar maar ook vervreemdend. Je ziet bijvoorbeeld een paard met uitzinnig lange achterbenen.”

De kleding die je hebt ontworpen kunnen mensen niet dragen. Vind je dat niet jammer?

„Ik heb niet de droom dat die ene bekende blogger mijn broek draagt. Ik vind het interessanter als kleding een verhaal vertelt, als het meer wordt gezien als kunst dan als fashion. Dat je bepaalde ontwerpen niet kunt dragen, betekent niet dat ze niks zeggen over de mode van nu. De kunstzinnige kledingstukken die in modeshows voorbij komen, en waar het grote publiek nooit in gaat rondlopen, dienen als inspiratie voor latere modetrends. De torenhoge schoudervervullingen van de catwalk zie je dan in het klein terug in de winkel. Ik zou van mijn kleding trouwens prima een draagbare collectie kunnen maken. Maar als dat mijn eerste doel was, had ik mezelf

enorm beperkt omdat ik binnen het 'draagbare kader' moest blijven. Ik heb de vrijheid genomen om echt een verhaal te vertellen.”

Dat is zeker gelukt. Heb je er zelf ook iets van geleerd?

„Ik leg de lat hoog, en dat kost tijd. De textiel ben ik zelf gaan bewerken, alle strepen zijn er door mij op gezet. Er waren momenten dat ik niet wist hoe ik verder moest, en dan opeens kreeg ik een idee dat ik 's nachts ging uitwerken. Creatief ben je nou eenmaal niet van negen tot vijf. Eén seconde voor de deadline was het af. De volgende keer wil ik het iets prettiger voor mezelf maken.”

Gaan we nog van je horen?

„Ooit hoop ik mijn eigen label te hebben, waarin ik dit soort kledingstukken combineer met fotografie en film, om mijn verhaal nog beter te communiceren. Als ik de kans krijg, ga ik naar Londen, waar ik stage heb gelopen bij modeontwerper Richard Malone. De concurrentie daar is groot, maar er zijn veel meer mogelijkheden dan in Nederland. Nu geniet ik nog even van mijn expositie in de Bijenkorf. En dan op naar de volgende uitdaging.”

'Creatief ben je nou eenmaal niet van negen tot vijf'

Expositie

De expositie van Esra Copur en vier andere modestudenten is tot en met 21 oktober te zien in de Bijenkorf in Utrecht. De toegang is gratis.